

Alte Drucke

**Leichpredigt/ || Bey der Christlichen || Begräbniß der Erbarn
vnnd Ehrenthu=||gendsamen Frawen/ Marthae/ Des
Ehrenvehsten || vnd Wolweysen Herrn ...**

Selnecker, Nikolaus

Leipzig, 1588

VD16 ZV 31061

EPICENDION, IN OBITVM MATRONAE ILLIVS PRIMARIAE, pietatis, omnisq;
honestatis studiosissimae, MARTHAЕ, viri prudentissimi Dn. DONATI
BADEHORNI, in Misenae quondam Ciuitatis Republica Senatoris, ...

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the Head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148294

EPICEDION,
IN OBITVM MATRONÆ ILLIVS PRIMARIÆ,
pietatis, omnisq; honestatis studiosissimæ,
MARTHÆ, viri prudentissimi Dn. DONATI
BADEHORNI, in Misenæ quondam Ciuitatis
Republica Senatoris, vrbaniq; Prætoris
dignissimi, viduæ relictæ,

Conscriptum à

Johanne Richtero Königsteinensi.

SI Dido famâ Sidonia pulsat Olympum :
Perfodiens Phrygiæ pectus amore Ducis :
Si sit Peligni viræ Lucretia vatis
Carmine, stuprantis fortiter vltima nefas :
Quarum plus æquo tamen vtrâq; tentat : & audet
Causa suæ fieri tam violenta necis :
Hanc cur Matronam fugiant encomia : funus
Cur huius vacuum laude Camæna finat :
Quæ probitate grauis : grauior pietate, pudoris
Plenaq; non iustas se necat ante dies.
Sed quod ei tempus moriendi fata dederunt :
Hoc expectat ouans, nixa fauore Dei,
Huic decet, & fas est Encomia condere : cultis
Eius & exequias condecorare modis.
Hi restant soli, quibus illa colatur, honores :
Hac ea per terras parte superstes agit.

B 2

Sed

Sed dolor includit vocem : luctuq; fatiscit
 Per laceras lacrymis plena Camæna genas,
 Quod tibi cunq; tamen pangam, Matrona, supremi
 Hoc defuncta, precor, muneris instar habe.
 Ergo iaces, Parca rupto, BADEHORNEA, filo,
 Fœminei nuper pars fatis ampla chori.
 Ergo iaces : nec te finit inclementia mortis
 Vltèrius vitam continuare tuam.
 Quæ tamen Euboicam vincas viuendo Sibyllam :
 Et tria ter Pylîi secula regis agas.
 Quàm breue vita bonum : fugit hinc velut Eurus ab ortu
 Solis, ad occasum : quàm breue vita bonum,
 Hæc licet excedat bis septem lustra : vel annos
 Centum : nil spacio stat minùs arcta tamen,
 Non vno ceruus, sed multis cornua seclis
 Erigit : & cornix sat diuturna manet.
 At qui præ reliquis animalibus æthera vultu
 Aspicit erecto : tam citò languet homo.
 Nec tantùm languet : sed vbi vix florit : horam
 Interitus morbo sentit adesse sui.
 Inde rosæ similis meritò censetur : amœnis
 Quæ solet in pingui luxuriare comis.
 Quæ Zephyri gratam permiscet odoribus auram :
 Eos lucifero cùm vehit axe diem.
 Sed mox, ad summum veniente cacumen Olympi
 Phœbo, demittit languida facta caput.
 Et confecta grauem senio trahit ante ruinam :
 Quàm nox lucifugis æthera scandit equis.
 Quid iuuat è celebri vitales ire sub auras
 Stirpe ? vel egregiâ prole beare torum ?
 Viue pie : rectum cole : mors tamen imminet : vltra
 Metam non poterit tendere vita suam,

Sit

Sit defuncta mihi testis Matrona : querelas
 Propter quam toties ingeminasse iuuat.
 Hæc, velut è Cedri Cedrus radice resultat,
 Sic è Pirlæo stemmate nata fuit.
 Stemmate, quod dignum Misenam laude per urbem
 Obtinuit meritis tempus in omne decus.
 Nec dubium, primis vitæ vernantibus annis
 Quòd superi metuens Numinis illa fuit.
 Ac intra niuei permansit septa pudoris :
 Obsequio cultrix matris, honore patris.
 Quid magis in Nympham pietate, pudore, parentum
 Obsequijs, dignam prosperitate, cadat ?
 Dispereat formæ tantum studiosa caducæ :
 Qualis Tyndarei filia regis erat.
 At cuius pietas, pudor, obseruantia pectus
 Possidet : huic, sese quo recreabit, adest.
 Conscendit thalamum faustis surgentibus astris
 Dotibus insignem mentis adepta virum.
 Multiplici Pelopis sectatur prole sororem :
 Quæ renuit patrum dexteritate premi.
 Natorum natos, seros florere nepotes
 Cernit : & hinc alacri gaudia mente trahit.
 Hæc quoq; Matronæ veniebant commoda : cuius
 Nunc gremio tellus mortua membra capit.
 Nam cum virgo foret plenis iam nubilis annis,
 Dextro coniugij Numine nectit opus.
 Sponsæ DONATVS MARTHAE BADEHORNVS inheret
 Sponsus : vtriusq; pij vulnus amoris inest.
 Est aliquid nupsisse viro : quem fama perennis
 Misena scapulis gestat in vrbe suis.
 Nam studiosus erat recti, multosq; per annos
 Pro patriæ vigilans vtilitate stetit.

B ;

Hinc

Hinc ampli factus pars est satis ampla senatus :
 Ac inter patriæ fulsit honore patres.
 Ibat ouans rigidum communis pacis in hostem :
 Sontibus Astrææ lance timendus erat.
 Contra duxit eo bona iudice caussa triumphum :
 Et victo spoliū iustus ab hoste tulit.
 In primis fuit ille pius : diuina professis,
 Ipsius stabat semper aperta domus.
 Fallor : an exemplo fratris conductus in ausis
 Egredijs adeo strenuus vsq; fuit :
 Fratris : qui Themidis studio, Demosthenis armis
 Nobile Teutonico nomen in orbe geret,
 Donec in obliquis Phœbo contraria bigis
 Pro cœca poscet Delia nocte diem.
 Donec turbato conuulsi fœdere mundi
 Antiquum repetent sidera, terra, chaos.
 Namq; LEONHARDVS quas non BADEHORNVS ad vr̃a
 Ingenij venit dexteritate sui : (bes
 Ordo Scabinatus, Philyræaq; curia testis,
 Ensiseriq; satis Principis aula refert :
 Qualis erat, quantus vitam fuit ille per omnem :
 Vltima donec et venerat hora mori.
 Viuite semidei super æthere viuite fratres
 Mente : siua tellus membra quieta tenet,
 Fama sed in natis, multisq; nepotibus ingens
 Redditur : & Momī libera dente viget.
 Muta quidem vobis canerem : Matrona sed obstat
 Mortua : de qua me plura referre decet.
 Hæc vbi præclarum iam viuūt adepta maritum :
 Et agilis : stupido nec trahit ore moram.
 Accingit lumbos, tunicam collecta fluentem :
 Feruet ad incensas cura laborq; faces.

Accres

Accrescit pietate : suam nec rebus in arctis
 Ferre recusat ei, qui stat egenus, opem.
Hinc ad eam largo felix opulentia cornu,
 Hac quacunq; petit vita caduca, vehit.
Nanec est sterilis : Lucinâ foeta fauenti,
 Pignora coniugij sed duodena dedit.
 Scilicet octanâ potis est fulcire virili,
 Fœmineaq; quater prole beare domum.
Hanc fouet : hanc nutrit ^{segy} commota : periclis
 Eripit : & fundit vota precesq; Deo.
Ut mens sana suis sano eum corpore natis
 Indita virtutis nobile spectet opus,
Dux sit eis pietas, probitas comes inscîa fuci,
 Stet pax ad dextrum simplicitasq; latus.
Inueniant bona fata viam : quâ meta laboris
 Tangitur, & celebris fama fauorq; venit.
Vota fides sequitur matris, **B A D E H O R N E A** proles
 Non vtroq; minor nata parente fuit.
Sed velut vua suam sequitur dulcedine vitem,
 Radicemq; suo planta sapore refert.
Sic & auita bonâ viuax propagine virtus
 In **B A D E H O R N I A C A** posteritate viget.
Maiorum stimulis crescentibus acta calefcit,
 Et sequitur patrium mens generosa decus.
Non edit timidum leporem Gangetica Tigris :
 Non cuculum magni prapes adunca Iouis.
Nec tam distortum Therfiten gignit Achilles :
 Nec satus Æolidæ prouenit Irus auo.
Quid moror ? vt vires acquirit flumen eundo :
 Grataq; Cecropio surgit oliua iugo.
Sic huius soboles Matronæ crescit, & altum
 Strenua virtutis scandit in arce locum.

In

In medioq; fori præstantibus exerit ausis
 Vires, communi mota salute, suas,
 Ingenuâ doctis vel subuenit arte lyceis :
 Quæ verum vero Numen honore colunt.
 Quanta SIGISMUNDVM tenuit solertia : plectro
 Curaq; Pieriam sollicitare lyram :
 Hoc Schola Miseni loquitur præclara Senatus
 Illius excultis obstupefacta modis.
 Hic etenim pueros Præceptor ad astra docebat,
 Sacraq; Parnassi culmina montis iter,
 Elatâ iactat Philyræum voce Lyceum :
 Qualibus Eliás dotibus auctus erat.
 Obtinuit quantâ titulum cùm laude Magistri,
 Adiuvit quantâ sedulitate Scholam :
 Cuius adhuc fatis OETVVINVS sceptrâ secundis
 Gestat, iuridici fama nitorq; chori.
 Aspice MATERNVM : Mortis qui lege solutis
 Nunc reliquis vitam fratibus vnus habet,
 Hic petit affinem puerilibus integer annis :
 Cuius vt à docto pendeat ore viri.
 Nempe LVDOVICI TRÛBII : qui grande Magistri
 Ingenuâ Sophiæ nomen ab arte tulit,
 Nec tantum Themidis decreta forensibus armis
 Afferit : & causâ pro meliore valet :
 Magna Scabinatûs sed scriba negotia tractat
 Insuper, ingenio perficienda suo.
 Hunc hospes teneris puer admiratur ab annis.
 Laurigeroq; colit plus Helicone nihil.
 Que nam Martigenas Cicero sermone Quirites
 Mouerit in Rostro : discere cura fuit.
 Discere cura fuit : quæ sint genitalia rerum
 Corpora : cur cœlo tela trifulca ruant.

Cur

Cur signet pluuijs Iris in nubibus arcum :
 Cur spargat rutilas igne Cometa comas.
 Cur micet hoc, spacio terræ propiore, sed illud
 A solidâ sidus longiûs absit humo.
 His ita perceptis : feliciter ille Magistri
 Nobile Leucorea nomen in vrbe gerit.
 Nec mora : se Themidi totum commendat : & audet
 In tua ferre suos Bartole castra pedes.
 Aduenit interea lætis maturior ætas
 Palsibus : & iuuenem virginis ardor agit.
 Quæ fata Culvino, Philyræi parte senatus,
 Gloria virginei magna pudoris erat.
 Illam perpetuo thalami sibi fœdere iungit.
 Et summis Themidis viribus vrget opus :
 Hic, vbi iuridicis amplissima tollit ad altas
 Turrigerum nubes vrbs Philyræa caput.
 Illius inualuit donec bona fama per vrbes :
 Et magnis caput notior esse viris.
 Viribus ingenij grauium tunc pondera rerum
 In Budissenâ Syndicus vrbe subit.
 Macte tua virtute, patris patruicq; vir ausis
 Æmule, sic generis multiplicatur honos.
 Viue diu : tibi det victuro Parca : negatum
 Quod reliquis tempus fratribus ante fuit.
 Dignetur longo te carmine Musa : sorores
 Nî iubeat Breuitas commemorare tuas.
 Quarum quæc; Deum metuit : insisq; parentum
 Paruit : & pulchro septa pudore stetit.
 Nec nupsere viris sponsæ vulgaribus : vnâ
 Exceptâ, docto quæc; potita fuit.
 Nam, quàm sit T R V B I V S, cui iuncta Sibylla, Camænis
 Gratus, quàm doctis vatibus æqua canat.

C

Hoc

Hoc liquet ex Elegis, viridi quos scripserit ævo,
 Hos vix Nasonem composuisse neques,
 Qualis sit studio Themidis, Ciceronis & armis :
 Hoc Philyræa satis curia scire potest.
 Hunc seruate virum, mitissima fata per annos
 Multos, vt vitam Nestoris instar agat.
 Quid de NÖSSELI referam tibi dotibus : ANNAM
 Cui, firmo thalami foedere iunxit Hymen ?
 Hoc in ijs, locuples probat experientia testis,
 In quibus aut caussas egerit ille locis.
 Aut doctrâ pueris monstrauerit arte Magister,
 Ad scra Parnassi quod iuga ducit iter.
 Nec MENII, longum quarunt Encomia carmen :
 Fida thori consors cui CATHARINA fuit.
 Maior adest præco : Misenum nempe Lyceum,
 Quod fouet Ensiseri cura benigna Ducis,
 Inde Lycaonio longè lacteq; sub astro
 Ille sit ingenio quantus, & arte, liquet.
 Tu quoq; cum reliquis iungenda sororibus adsis
 MARTHA, sat ingenuo consociata viro.
 Qui quamuis doctum minimè se iactat : honestus
 Est tamen : & famam, quo mereatur, habet.
 Addo, quòd ex illo conceperis : atq; sub auras
 Protulerit natus te genitrice caput.
 Verbi qui vigili diuini mente ministrum,
 Ingenuâ præstans arte Magister, agit.
 Sic semper placuit BADEHORNIS gloria : doctis
 Quæ venit Aonio parta labore viris.
 Et rectè : siquidem venientis moribus æui
 Omnia, quæ toto cernis in orbe, ruunt.
 Exceptis animi virtutibus : excolet illas :
 Post sua cui titulus fata superstes erit.

Hts

His Matrona suis meruit præconia natis,
 Qualia non natis illa vel illa suis.
 Vidit eos florere: bonis & gignere fatis
 Æmula Maiorum pignora multa tori.
 Quid reliquas dotes attingam versibus: illas
 Albidos ad liquidas fama celebrat aquas.
 Illic ætatis florem consumsit: at annis
 Debilis ad Philyres moenia venit anus.
 Expectabat vbi tempus, quo scandit Olympi
 Mens, SALVATORIS morte redempta, domum.
 Membraq; funebri pompâ (quæ Spiritus vltra
 Bis septem rexit lustra) recepit humus.
 Sic igitur te fata ferunt, Matrona: tenebris
 Sic tibi terra potest occuluisse caput:
 Hæc vitam mensura tuam manet: vnica mortem
 Plena tibi, multis luctibus hora tulit:
 Hic hominem finis lacrymabilis excipit: omnis
 Tam miserâ vitam conditione trahit,
 Post varios tandem casus, variosq; labores,
 Nos inopina dolo surripit hora necis.
 Hanc propter causam, iuuat indulsisse querelis:
 Et citharæ lacrymis fila rigare meis.
 Nec malè nostra tamen se res habet: (erige mentem:
 Erige) perpetuò non homo pulvis erit,
 Est ventura dies, animæ quâ nostra reuisent
 Corpora, quæ radijs æmula Solis erunt.
 Interea tua non pœnam, Matrona, sub Orco,
 Aut in Tartareo mens Phlegethonte luit.
 Sed cætus inter, super æthere læta, beatos
 Aut æterna Dei Numina laude vehit.
 Aut graditur cœli, velut Heroïna per amplas,
 In quibus haud habitat cura dolorq; domos.

Corpus at in tumultu, placidam cum pace quietem
 Captat : quod Deus hinc sustulit ante malum.
 Quod nostris iam iam cervicibus instat : & ingens
 Pondere cœliferi vincit Atlantis onus.
 Perstat rara fides : pietas contemnitur : alget
 Mutua flamma : sibi vivere quemq; iuvat.
 Fatalem mundi sentit textura ruinam :
 Et quasi supremam sustinet ægra diem.
 Nunc atro Phœbus cingit velamine currum :
 Pallida nunc mœstis Delia currit equis.
 Fluctibus effertur resonantibus Amphitrite :
 Concutit horrendo terra fragore sinum.
 Solis ad occasum sævit Mars solis ab ortu :
 Crescit ubiq; pavor : crescit ubiq; dolor.
 Hæc sunt venturæ prænuncia signa ruinæ :
 Nî precibus fuerit mollior ira Dei.
 At tibi parta quies : Salve Matrona periclis
 Libera : bis salve : terq; quaterq; vale.
 Plura dolor prohibet : transactis Musa querelis
 Desinat : hîc luctus flebile cesset opus.

EPITAPHIV M.

HOC ego DONATI BADEHORNII MARTHA quies-
 Vxor sub tumultu, spe rediuiua, ttaho. (tem
 Vrbs me mittebat vitæ Misena sub auras.
 Magnaq; Pirleæ gloria gentis eram,
 Insigni sociata viro, duodena valebam
 Progenuisse Deo pignora dante tori.
 Quæ BADEHORNIA CÆ virtutibus æmula gentis,
 Nec patre, nec patruo degenerasse liquet.
 Vitâ bis septem per lustra fruebar, & annos
 Quinq; : sat est. Dictâ pace viator abi.

ΘΡΗΝΟΞ
IN FVNERE

Auiæ suæ, &c.

Sparge Camena genas lacrymis, redimita cupresso:
Causa subest: lacrymis sparge Camena genas.

Fata ferunt Auiam: DONATI MARTHA BADHOR.

Uxor Parcarum lege soluta jacet. (NI

Quæ quamuis dextro produxit Numine vitam

In multos, multo lata nepote, dies.

Vivere digna tamen plures feliciter annos,

Ultra Cumææ secula vatis, erat.

Nam qualis fuerit, tenui pertexere filo

Carminis, haud opus est: fama loquetur anus.

Fama loquetur anus: quò mania praterit urbis

Misena, gelidis Albis Eous aquis.

Hic infans jacuit cunis: hic nubilis arcto

Sanctum coniugij fœdere nexit opus.

Totiusq; ferè consumsit tempora vite,

Inter Misenas conspicienda nurus.

Sic omnes cadimus: non euitabilis ulli

Mors: quemcunq; Polo Sol sub utroq; videt.

Restant magna tamen restant solamina: totus

Quandoquidem cineri non datur ullus homo.

C 3

Mens

Mens fugit ad superas, pars præstantissima, sedes:
In terræq; locum membra quietis habent.
Unde (vide quàm parua fuit jactura?) redibunt,
Mirandis animæ consociata modis:
Cum Tuba terribilem tonitrûs imitata fragorem,
Et superà reditum concinet arce Dei.
Hoc facit, ut multas luctu non conterat horas,
Sed velit hic querulam ponere Musa lyram.
Salve chara Deo: salve Matrona: nepotis
Nec suprema, precor, munera sperne tui.

Conscriptus à

Sigismundo Trübio Mi-
nensi, Nepote, &c.

EPITAPHIUM.

Hic pia DONATI BADEHORN conditur uxor
MARTHA, tori seruans fœdera sancta sui.
Vera luce DEVM nouit: CHRISTVMq; professos
Audiit: Et cultrix simplicitatis erat.
Fœta suum thalamum quatuor natabus adauxit:
Et natos octo (pignora grata) dedit.
Vltra bis septem vivebat lustra, marito
Cara placensq; suo: cara placensq; pijs.

Nunc

*Nunc mens illius CHRISTVM videt incola cœli,
Ossaq, sub terrâ plena quiete cubant.*

à Johanne Trübïo Lipsico, Nepote.

L I P S I Æ,
Iohannes Beyer imprimebat.

M. D. LXX XVIII.